

**29 EKİM CUMHURİYET BAYRAMI
TİYATRO METNİ**

OYUNCULAR

DEDE:

TORUN:

NENE HATUN:

SÜTÇÜ İMAM:

ELİF:

MEHMET AKİF ERSOY:

SEYİT ONBAŞI:

ŞERİFE BACI:

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK:

ADSIZ KAHRAMANLAR (4):

CUMHURİYET

Sahne: Elinde Atatürk'ün hayatını anlatan bir kitabı okuyan çocuk Dede yavaşça bastonunu vura vura sahneye gelir. Sandalyeye oturur. (Sahnede bir takvim olacak)

Dede: Ne okuyorsun bakalım.

Çocuk: Mustafa Kemal Atatürk'ün hayatını okuyorum dedeciğim. Her sayfasında çok heyecanlanıyorum.

Dede: Sen hayatını okurken heyecanlanıyorsun, birde onunla yaşamayı düşün. Ne şanslıymış İsmet Paşalar, Fethi Beyler...

Çocuk: Keşke bende onunla aynı dönemde yaşasaydım. Atatürk'ü görmeyi çok isterdim.

Dede: Gel bakalım yanıma aaa saat bayağı geç olmuş takvim yaprağını koparda bana bi oku bakalım. Neler yazıyor.

Dede: Bugün ayın kaçı yavrum?

Çocuk: 28 Ekim dedeciğim.

(Çocuk takvim yaprağını koparır. Dedenin yanına gelir. Dede takvime bakar)

Dede: Oooo yarın büyük gün yarın cumhuriyet bayramı.

Çocuk: Çok mu önemli dede.

Dede: Tabi torunum çok önemli, yaşamak kadar önemli. Ona ulaşmak için çok kan döktük, binlerce şehit verdik. Benim dedem de amcam da şehit oldu.

Çocuk: Bana biraz anlatır mısın dede.

Dede: Anlatırım tabi... biraz tarihimizi konuşalım nasıl kahramanlarımız vardı öğrenelim. Cumhuriyetin ilanını anlatayım sana.

(Çocuk dedesinin yanına oturur meraklı gözlerle dedesine bakar.)

Dede: Düşman yurdumuzu işgal etmişti. Kadın, yaşlı, çoluk çocuk herkesi öldürüyordu. Üstelik silah ve asker sayımızda azdı.

Çocuk: Peki neyle savaştık? Savaşı nasıl kazandık?

Dede: Baltamız, nacağımız, orağımız, tırpanımız, vatan, millet sevgimiz ve imanımızla Kurtuluş Savaş'ımızı kazandık.

Çocuk: Hiç balta nacak veya orakla savaş kazanılır mı?

Dede: Hele bir dinle. Şimdi sana Atatürk'ü ve kurtuluş savaşında görev almış nice kahramanları anlatacağım. Atatürk büyük bir liderdi. Hayatı boyunca Türk milletinin bağımsızlığı için çalıştı. Kurtuluş savaşında halkına önderlik etti ve yurdumuzu düşmanlardan kurtardı.

(Işıklar alınır renkli ışıklar açılır)

(Nene hatun sahneye gelir ön tarafa ilerler seyircilere bakarak)

Nene hatun: Ben nene hatun. Düşman Erzurum'a gelmiş. Babam şehit, kocam şehit. Bu vatan için ben de şehit olurum. Silahım yoksa yüreğim, imanım, nacağım var. (Belindeki nacağı tutar) Savunun düşmanlar. Yürüyün bre dadaşlar.

Sütçü İmam: Fransız işgal etmiş Maraş'ı. Gözü dönmüş leş kargaları. Bu vatan için can feda. Durur mu Maraş'ın sütçü imamı? Savulun düşmanlar yürüyün kahraman Maraşlılar.

Elif: Ben Elif. Kağrı çektim. Mustafa Kemal'in kağrısını. Kocabaşım yığıldı kaldı, çamura örtüldü ama kalır mı yolda Mustafa Kemal'in kağrısı. Kocabaşım yerine geçtim. Yürürüm düşman üstüne yüceden yüceden.

Mehmet Akif Ersoy: Ben Mehmet Akif Ersoy. İstiklal Marşı'nın yazarı. İstiklal Marşı yazmak zor değil ama Ay yıldızlı bayrağımız göklerden ve gönüllerden hiç inmesin. Allah bu memlekete bir daha İstiklal Marşı yazdırmasın.

Seyit Onbaşı: Ben Seyit Ali Çubuk. 1909 yılında Osmanlı Ordusu'na katıldım. Gürbüz yapılı olduğum için askerde bana "Koca" lakabını verdiler. Çanakkalede topçu eriydim. İngilizlerin en büyük savaş gemilerinden Queen Elizabeth ve Ocean zırhlıları bataryamın bulunduğu Kilitbahir önlerine gelmiş, kıyıyı top ateşine tutmuştu. Bataryanın sağına soluna mermiler peş peşe düşmeye başlamıştı. Bataryadaki erlerden on dördü hayatını kaybetmiş, yirmi dördü ise yaralanmıştı. Sadece ben ve Ali yara almadan kurtulmuştuk. Toplardan da sadece bir tanesi kullanılabilir haldeydi. "Ya Allah" diyerek koca mermiyi kavradım Niğdeli Ali'nin ve (eliyle yukarıyı işaret eder) "Cenab-ı Hakkın" yardımıyla 276 kiloluk mermiyi topun ağzına yerleştirdim. Ocean'ın üzerine ateşledim topu. (patlama sesi) Gemi isabet almıştı. Çok şükür. (asker selamı veriri) vatan sağ olsun.

Şerife bacı: Ben şerife bacı, Kurtuluş Savaşı'nda yaşlı askerlerimizle birlikte İnebolu'da bulunan cephaneleri Kastamonu'ya götürdük. Vatan emanetidir cephaneye ıslanmasın, cephede iş görsün diye yavrumun battaniyesini cephanenin üstüne örttüm. Vatan sağ olsun.

Adsız Kahramanlar: Biz adsız kahramanlarız. Ben Konya'dan, ben Manisa'dan, ben Sivas'tan, ben Amasya'dan. Biz bu vatan için canımızı verdik. Bin canımız olsa yinede veririz. Yaşasın Türk milleti. Yaşasın cumhuriyet.

(Sahnedeki herkes donar ayak sesleri duyulur)

Mustafa Kemal Atatürk: 28 Ekim akşamıydı. Arkadaşlarla Çankaya Köşkünde yemek yiyorduk. Uzun zamandır aklımda olan Cumhuriyet fikrini açıkladım. Onlara, yarın Cumhuriyet'i ilan ediyoruz dedim. O dakikadan itibaren nasıl hareket edeceğimizin planını yaptık.

(Sahneye gelenler donar ve dede anlatmaya başlar)

Dede: Mustafa Kemal Atatürk ve arkadaşları tüm hazırlıkları yapmışlardı. Anayasamız hazırlanmış gerekli toplantılar yapılmıştı. Takvimler 29 Ekim 1923 ü gösteriyordu. Günlerden pazartesiydi ve nihayet Cumhuriyetin ilanı o gece 101 pare top atışıyla ilan edildi.

Mustafa Kemal Atatürk: Cumhuriyetimiz öyle zannolunduğu gibi zayıf değildir. Cumhuriyet bedava da kazanılmış değildir. Bunu elde etmek için çok kan döktük. Her tarafa kırmızı kanımızı akıttık. İcabında Cumhuriyetimizi müdafaa için lazım olanı yapmaya hazırız. (ses yükselir sahnenin önüne gelir tam karşıya bakarak)

Ey yükselen yeni nesil! İstikbal sizsiniz (Seyirciyi gösterir) Cumhuriyetimizi biz kurduk, onu yüceltecek ve yaşatacak olana sizlersiniz.

(Atatürk'ün kendi sesi)

(Tüm oyuncular yan yana gelir selam verirler. Perde kapanır)